

"Det här kommer från er", sa socialdemokraten Anna Wallentheim till åhörarna på Rikskonferensen.

STATLIGT STÖD — ELLER STYRNING?

Regeringens kulturskoleproposition stod i centrum för den kulturskolepolitiska paneldebatten på Rikskonferensen. BliR statens roll styrande eller stödjande? Vilka bidragsformer blir bäst?. Skiljelinjen gick ofta mellan blocken, men inte alltid - och om en sak var hela panelen överens: för att säkra utbildningen av kulturskollärare behövs statliga satsningar.

text David Berjlund, foto Maria Holberg

LIBERALERNA kunde inte komma, men politiker från de sju andra riksdagspartierna möttes under Rikskonferensens inledande dag. Under de inledande presentationerna berättade flera om sina egna kulturskolefarenheter, men när turan kom till moderaten Cecilia Magnusson satte hon igång debatten i stället. »Kulturskolan tar inte in alla verksamheter och alla barn», sa hon, »Föga kontroversiellt - strax uppmärksamade Vänsterpartiets Vasiliki Tsouplaki också att alla barn inte har samma chans - men när moderatorn Soledad Piñero Misa ställde frågan om det alls är bra med en nationell politik för kulturskolan, svarade

moderaten Magnusson nej. - De här målen är inte styrning, utan en styrning av kommunerna, sa hon och kallade sedan propositionen tunn och otillräcklig. Kulturskolornas köer vill hon inte lösa med pengar och nationella mål, utan med fler aktörer. Hon fick svar på tal. Från en kulturskollärare i publiken, som varnade för bristen på kontinuitet när man handlar upp verksamhet från privata aktörer, och från socialdemokraten Anna Wallentheim. - Ni säger både att vi styr för mycket och att propositionen är tunn. Det är ju för att vi inte vill detaljstyra som den inte är tjockare. Och det jag hör från

kommuner och kulturskolor är att man vill ha stöd från staten, sa hon, och vände sig till de applåderande åhörarna: - Det här kommer ju från er. Miljöpartiets Niclas Malmberg påpekade att målen bara styr vad man ska göra på den nationella nivån, men Centerns Per Lodenius höll med Cecilia Magnusson: - Det är klart att det är en styrning, med riktade bidrag. Det är för mycket uppifrån och ned i propositionen. Men sedan är det bra att utbildningen av kulturskollärare finns med i förslaget, det är en statlig uppgift. **DET RIKTIGT NYA** med kulturskolepropositionen är att en nationell politik för kulturskolorna alls formuleras, och under debatten poängterade Anna Wallentheim, S, att kulturpolitiker från olika partier behöver driva frågorna gemensamt. Ett politiskt landskap där kultur- →

frågor prioriteras lägt. Just när det gällde statens ansvar för utbildning var dessutom hela panelen enig: ingen ifrågasatte *Kulturskolektivet*, kompetensutvecklingen som ska ge fler pedagoger i kulturskolan.

OENIGHETEN VAR desto större om en annan av propositionens satsningar, ett permanentat årligt statsbidrag till kommunernas kulturskolor. »Gottepåsar, lätta att bjuda på när man höjt en massa skatter», menade kristdemokraten Roland Utbult. När en i publiken frågade om man kan räkna med det här bidraget framöver, oavsett politisk majoritet, svarade Utbult ändå att det kan bli så att pengarna blir kvar. Då påpekade MP:s Niclas Malmberg att inget alliansparti har de pengarna med i sina budgetförslag, och moderaten Cecilia Magnusson höll med. Hon ville hellre se mer pengar till kulturskoleverksamheten. Roland Utbult lyfte fram ett annat alternativ, när han återlanserade den »fritidspenge»,

riktad till barn i familjer med försörjningsstöd, som alliansregeringen införde och den rödgröna regeringen avskaffade. Men hur välövlig den än var, så fungerade den inte, den användes helt enkelt inte, sa Anna Wallentheim, S. - Det statsbidrag på hundra miljoner per år som vi vill permanent kan användas på olika sätt. En av trösklarna in i kulturskolan är för höga avgifter, med de här satsningarna kan man sänka dem. Där höll inte Aron Emilsson, Sverigedemokraterna, med. Höga avgifter är sällan något problem, snarare behövs pengarna till exempel till instrumentinköp, sa han, och ville se över statsbidraget - just behovet av ytterligare översyn återkom han till, flera gånger under debatten. **I STORT SETT FÖREDRAR** alltså den borgerliga oppositionen generella bidrag till kommunerna. En kulturskoleanständig i publiken invände: generella stöd till kommunerna när inte Kulturskolan, sa han, den prioriteras

Politisk diskussion om kulturskolan.

inte när den måste konkurrera med andra kommunala verksamheter. Per Lodenius, C, höll ändå fast vid sin linje: - De här hundra miljonerna blir bara 345 000 per kommun. Vi vill ha generella bidrag. Centerpartiets tydligaste invändning - där de inte har Liberalerna och KD med sig - gäller annars förslaget om ett nationellt kulturskolecentrum, inom ramen för Kulturrådet. - I stället för en avdelning i en mastodontmyndighet vill vi att Kulturskolerådet ska göra det jobbet, där finns möjligheterna, de skulle göra det bäst. Sedan ska de ju få statligt stöd, och sätta upp målen i samarbete med staten. Vänsterpartiets Vasiliki Tsouplaki tyckte att det var något att prata vidare om. - Propositionen kommer ju just, vi behöver prata vidare, också om Kulturskolerådets roll. Men jag har inte uppfattat att rådet har efterfrågat den roll som Centern vill ge dem, och jag tänker att det är viktigt att de finns som påtryckare. ■